

לכן. ראשי המערכת שלכם יודעים את דעתי על חלקים מסוימים של השבועון ולא אחת התוכחה, האומנם חלקים אלה תנאי הם להתחדות העקשנית והנועזת, על אפס וחמתם של רבים וחשובים, השונאים אתכם שינאה פאתולוגית והיו שמחים ל"חידלונכם, לאו דווקא בשל הדברים שהם למורת רוחי, כי אם דווקא בשל אלה שבגללם אני ושכמותי מייחסים לשבועון תפקיד פוליטי, הסברתי-חינוכי חשוב.

ידוע כי חולק אני על גישתכם הפראגמטית ועל האידיאולוגיה של "חוסר-אידיאולוגיה. הכרתי היא, שכשם ש"בלי תיראוריה מהפכנית לא תיתכן פעולה מהפכנית אמיתית", כך בלי השקפה ציונית לא ייתכנו מאבק על בניית החברה הישראלית, על הינון הנוער ועל עתיד העם היהודי. בתנאים כתנאי ישראל לא קל להתמיד במאבק נגד הריקבון, השחיתות והצביעות, הפושעים כנגד ממאיר בריקמה החברתית שלנו, ונגד "שטיפת המוח" האדירה בכל הנוגע להבנת נסיבות ובעיות פוליטיות, לאו דווקא מתוך גישה סוציאליסטית ל"חמת ברם, מה שהניעני לכתוב לכם ש"ריות אלה, הרי זה גיליונכם מ'3 באוקטובר. המבין משהו בעבודה עיתונאית ויודע את התנאים בהם אתם עובדים, אינו יכול שלא להעריך גבוהה את כושר ה"עבודה, את בהירות הראייה ואת כישרון פשוטות-הכתיבה, הבאים לידי ביטוי ב"מיוחד בגיליון זה. פרקים כמו "מילחמת העולם שלא היתה", "מילחמת סימני ה"

בפעם הראשונה בתולדות העולם הזה נאלצנו להדפיס מחדש מהדורה שנייה.

הקשר ההדוק בין העולם הזה ליחילים השתקף לא רק במגעים האישיים. היינו העיתון היחיד שבשבוע השני למילחמה הודענו על מיבצע מיוחד של משלוח עיתונים חינם לכל חייל ומגוייס שיבקש זאת, לפי כתובתו הצבאית. קיבלנו מאות בקשות של חיילים. רובם קוראים קבועים שהעיתון לא הגיע אליהם מאז גוייסו. כל בקשה כזאת נענתה.

מצד שני נמשכה התופעה, שהפכה כבר למסורת, בה רואה כל קורא של העולם הזה את עצמו ככתב-מילואים מגוייס של העיתון. מכל החזיתות זורם אלינו באופן שוטף מידע וחומר, שאינו מתייחס כמונן לסדרות צבאיים.

כך, למשל, אספו חיילי אחת היחידות בגולן תמונות פרטיות של חיילים סוריים, נשותיהם וידידותיהם, שנמצאו במוצבים אותם נטשו. רוב התמונות הן תמונות אישיות מהסוג שחיילים בעמדות קדמיות נו"הים להצטייד בהם (ראה תמונה) כדי להיזכר בעורף. חבילת התמונות הגיעה למשרדי המערכת בצירוף בקשה לפרסמם כדי שהציבור האזרחי יוכל ללמוד "איך נראים פני האויב".

חיילים אחרים, שמצאו עיתונים ערבים בהם פורסמו תמונות שבויים ישראלים, מיהרו אף הם לשלוח אלינו את העיתונים, כדי שנפרסם את התמונות המופיעות בהם.

אבנרי עם לוחמים בסניני ביום ה'12 למילחמה מגע רצוף למרות הניתוק

חיילים מתקדמים סביב אבנרי בציר הצליחה לראות, להתרשם, לסקר ולדווח

במטרה להקל על מישפחות הנעדרים את זיהוי יקיריהם שנפלו בשבי, לכל אלה, ולהרבה אחרים, שגם בשעותיהם הקשות ביותר מצאו פנאי לחשוב על העיתון, נתונה תודתנו.

הפסקת-האש נכנסה לתוקפה. אבל שעת-החירום עדיין נמשכת. במערכת קטנה ו"מצומצמת כמו שלנו, שרוב אנשיה מגוייסים, בה שיכלנו את אחד מחברינו, צלם המערכת רמי הלפרין ז"ל, כשחבר אחר של המערכת (עורך-הכיתוב עוזי הדרי) נפצע במילחמה, איננו מפסיקים לחוש זאת. למרות הקשיים, האיסורים וההגבלות, נמשיך לשמור על הקשר ההדוק שנוצר בין העיתון לקוראיו בימי המילחמה. גם להבא נמשיך לשלוח את גיליונות העולם הזה לכל אותם מגוייסים שיבקשו זאת. לפי הדו"ר-הצבאי שלהם.

בגלל ההגבלות המוטלות על כל העיתון גם בתקופת החירום, אנו נאלצים להמשיך ולהוציא את העיתון במתכונת מוקטנת מאשר בימים כתיקונם. עם זאת, נעשה כמיטב יכולתנו להמשיך ולמלא את חובתנו העיתונאית, לדווח לקוראנו בחזית ובי"עורף, נאמנים לסימא, "ללא מורא— ללא משוא פנים".

שי למערכת: תמונת קצין סורי ונלתו כל קורא — כתב-מילואים

תאריך